

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Die xxvij. Augusti. In Festo Sancti Josephi Calasanctii
Confessoris**

Paderbornae, 1770

Die xxvij. Augusti. In Festo Sancti Josephi Calasanctii Confessoris, Duplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62845)

Die xxvij. Augusti.

IN FESTO
SANCTI JOSEPHI CALASANCTII
CONFESSORIS,
DUPLEX.

---

*Omnia de Communi Confessoris non Pontificis,
præter ea, quæ sequuntur.*

*In Hymn. Iste Confessor, mutatur
tertius versus.*

O R A T I O.

Deus, qui per Sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritum intelligentiæ, ac pietatis juventutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es, præsta quæsumus, nos ejus exemplo, & intercessione ita facere, & docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium &c.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Josephus Calasanticus à Matre Dei Petraltæ in Aragoniâ nobili genere natus, à teneris annis, futuræ in pueros charitatis, & eorum institutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in myste-

steriis Fidei, & sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregiè doctus, cùm studiis Theologicis Valentiaè operam daret, nobilis potentisque fœminæ illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam, insigni victoriâ servavit. Sacerdos ex voto factus, à compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragoniæ, & Catalauniæ regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiasticâ disciplinâ restitutâ, inimicitiiis cruentisque factionibus mirificè extinctis. At Cœlesti visione, & Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est.

℞. Honestum fecit illum &c.

Lectio V.

In Urbe summâ vitæ asperitate, vigiliis, & jejuniis corpus affligens in orationibus, & cœlestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis ferè noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, unâ cum Sancto Camillo, tanto fuit actus
im-

impetu charitatis, ut præter subsidia ægrotis pauperibus largè collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verùm cùm divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipuè pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur: Ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpeffus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, & Sancti Jobi exemplum diceretur.

R. Amavit eum &c.

Lectio VI.

Quamvis Ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ, & humilitatis munere, valetudine etiam infirmâ, duos & quinquaginta annos perseveravit,

vit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui Beatissima Virgo cum puero Jesu illis orantibus benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetiâ, abdita cordium, & absentia cognoscendi donis, & miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate & ipse ab infantiâ coluit, & suis maximè commendavit, aliorumque Cœlitum frequenti apparitione dignatus, cùm obitus sui diem, & Ordinis tunc propè everfi restitutionem, atque incrementum prænuñciasset, secundum & nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor, & Lingua post sæculum integra, & incorrupta reperta sunt. Ipse verò multis post obitum quoque signis à Deo illustratus, primùm à Benedicto decimo quarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde à Clemente decimo tertio inter Sanctos solemniter est relatus. *R.* Iste Homo &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII.

Cap. 18.

In illo tempore accesserunt Discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas, major est in Regno Cœlorum? Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Joannis Chrysofomi.

1^a Cap. 18. Matth. Hom. 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perſpicias quàm ingentia in tutelam tenuium mænia erexerit, & quantum studium, curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos pœnas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quàm Patris exemplo corroborat. *Rc. Iste est &c.*

Lectio VIII.

Dominum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia, viliaque nimum videntur: sed si administratione nostrâ etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque, oro, videantur: Tanto enim studio, tantaque curâ Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

Rc. Sint lumbi vestri &c.

Le.

Lectio IX.

Si non est nobis fatis ad salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsâ desiderare; cum neque nos rectè vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quàm animis moderari, quàm adolescentulorum fingere mores? Omni certè pictore, omni certè statuario, cæterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret. Te Deum.

De præcepto in Univ. Eccl. recitand. ab omnib. Christifidel. tam. Secul. quàm Regul. utriusq. Sexûs, qui ad horas Canonic. tenentur, (cum Mis. prop.) ex Decr. Urbis & Orbis edito à Clemente PP. XIV. sub Die 19. Aug. 1769.

Juxta Exemplar Romanum.

Cum Permissu Superiorum.

Paderbornæ Typis & Sumptibus Wilhelmi
Junffermann, Typog. Aul. 1770.